

Persbericht

Eindhoven, 25 januari 2007

Relatie provincie en Limburgse Huizen: veel aandacht voor transparantie en structuur, weinig inhoudelijk debat

De relatie tussen de provincie Limburg en de Limburgse Huizen voldoet op hoofdlijnen aan de eisen die de Zuidelijke Rekenkamer daaraan stelt. Dat is de hoofdconclusie van een onderzoek dat de rekenkamer in de periode juni tot november 2006 heeft uitgevoerd. Centraal in het onderzoek stond de vraag of de relatie van de provincie Limburg met de Limburgse Huizen voldoende waarborgen biedt voor de realisatie van de provinciale beleidsdoelstellingen. De relatie is door de aanscherping van de subsidieregels beter gestructureerd en ook transparanter geworden. Het inhoudelijke debat over wat de provincie met de Huizen wil en kan bereiken blijft nog achter.

Voor de uitvoering van haar beleid maakt de provincie onder meer gebruik van op afstand geplaatste instellingen. Tot deze instellingen behoren onder andere de Limburgse Huizen: Huis voor de Sport, Huis voor de Kunsten, Huis voor de Zorg en Bibliotheekhuis. In 2005 ontvingen deze instellingen gezamenlijk ruim € 5,8 mln. aan provinciale subsidie. Voor 2006 was de provinciale subsidie begroot op ruim € 5,6 mln.

De rekenkamer heeft de centrale vraagstelling van haar onderzoek uitgewerkt in vijf onderzoeksvragen:

- 1 Hoe heeft de provincie de relatie met de Limburgse Huizen vormgegeven?
- 2 Welke beleidsdoelstellingen wil de provincie realiseren met de instelling van de Limburgse Huizen?
- 3 In hoeverre draagt de huidige relatie met de Limburgse Huizen bij aan het realiseren van de beleidsdoelstellingen?
- 4 In hoeverre zijn maatregelen in het kader van het project 'Herijking provinciale subsidiërelaties' en specifiek op de Limburgse Huizen toegesneden maatregelen uitgevoerd?
- 5 Voldoen deze maatregelen ook aan algemene eisen voor het toezicht op en de verantwoording door 'op afstand geplaatste' instellingen?

De rekenkamer stelt bepaalde eisen aan de invulling van de relatie tussen de provincie en op afstand geplaatste instellingen. Deze eisen hebben betrekking op het toezicht en de verantwoording met betrekking tot de taakuitvoering door de instellingen (activiteiten, prestaties en effecten), de besteding van publieke middelen en de bedrijfsvoering.

Op basis van haar onderzoek concludeert de rekenkamer dat, voor zover het de Limburgse Huizen betreft, op hoofdlijnen aan deze eisen wordt voldaan. Mede naar aanleiding van (financiële) problemen bij de Stichting Symbiose en het Monumentenhuis zijn de subsidieregels aangescherpt, hetgeen heeft geleid tot meer transparantie en structuur in de subsidiërelaties.

De focus op beheertechnische maatregelen heeft volgens de rekenkamer echter een schaduwzijde, omdat er in de achterliggende periode nauwelijks een inhoudelijk debat is gevoerd over meer fundamentele vragen als: wat wil de provincie met de Huizen bereiken, hoe kunnen de Huizen daarop aangestuurd worden en wat voor kennis en kunde is daarvoor bij de provincie vereist? De rekenkamer acht een dergelijk debat beslist noodzakelijk en vindt dat dit gevoerd moet worden vanuit het perspectief van de bredere provinciale beleidscyclus. Het inhoudelijke debat dient dus te beginnen bij Provinciale Staten. Zij immers formuleren de beleidskaders en bepalen hoeveel middelen hiervoor ter beschikking worden gesteld. Vervolgens is het aan Gedeputeerde Staten om te bepalen of en zo ja in welke mate op afstand geplaatste instellingen in aanmerking komen voor de uitvoering van het provinciale beleid. De rekenkamer vindt het onlogisch en onjuist om, zoals Gedeputeerde Staten van Limburg in hun reactie op het rapport bepleiten, eerst de relatie met de Huizen vast te leggen en pas in tweede instantie te discussiëren over de maatschappelijke effecten en de manier waarop die bereikt zouden kunnen worden. De rekenkamer waarschuwt in dat verband voor een te grote afhankelijkheid van op afstand geplaatste instellingen. De rekenkamer plaatst een kanttekening bij de ruimte die er binnen de provinciale organisatie bestaat voor een goede inhoudelijke aansturing.

Overigens is de rekenkamer erg ongelukkig met de benaming Limburgse Huizen, die geen recht doet aan de onderlinge verschillen tussen de Huizen en hun uiteenlopende relaties met de provincie. Volgens de rekenkamer is het beter om niet het collectief, maar de specifieke organisaties aan te spreken. Temeer ook vanwege het feit dat als er zich bij één van de Huizen een probleem voordoet, alle Huizen daarvan hinder ondervinden. De rekenkamer acht dat onwenselijk.

Het onderzoeksrapport 'Inhoud en afstand - De relatie tussen de provincie Limburg en de Limburgse Huizen' is op 24 januari 2007 aangeboden aan Provinciale Staten en kan worden gedownload op www.zuidelijkerekenkamer.nl.

Voor meer informatie:

drs. P.W.M. de Kroon, directeur-secretaris, telefoon 040-2329338/06-18303489